

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2016, în privința inculpatului

*Meșina Gheorghe xxxxxx, născut la
xx xxxxx xxxx, originar și locuitor al s. xxxxxxxxx xxx,
r-nul xxxxxxxx, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 16.07.2013 - 29.02.2016,
instanța de apel: 25.03.2016 - 28.10.2016,
instanța de recurs: 23.12.2016 - 28.02.2017.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 29 februarie 2016, Meșina Gheorghe a fost condamnat în baza art. 264 alin. (6) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, de la definitivarea sentinței, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 08 august 2014 până la 02 iunie 2015.

2. Instanța de fond a constatat că la 13 octombrie 2008, orele 02.00, inculpatul Meșina G., conducând automobilul VAZ 2103, n.î. xx xx xxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică și avându-l în calitate de pasager pe Cîrlan P., în timp ce se deplasa pe traseul central în apropierea s. Ruseștii Noi, r-nul Ialoveni, în

direcția s. Bardar, r-nul Ialoveni, cu o viteză de aproximativ 60 km/h, nu a manifestat prudență sporită la conducerea autovehiculului, nu a ținut permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere, care ar permite să prevadă situația periculoasă, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de către conducător, el trebuia să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, observând în limita vizibilității cum în întâmpinarea sa se deplasa automobilul VAZ 2109, n.î. xxxx xx, condus de Meșină V., nu s-a isprăvit cu conducerea unității de transport, situație care a fost precedată de tamponarea mijlocului de transport.

În consecință, șoferul automobilului VAZ 2109, n.î. xxxx xx, Meșină V. a decedat pe loc. Conform datelor incluse în raportul de expertiză medico-legală nr. 1277, moartea acestuia a survenit în rezultatul hemoragiilor subarahnoidale și intracerebrale, consecință a traumei cranio-cerebrale închise, hemoragiei pericraniene, hemoragiei la nivelul trunchiului I cerebral, fractura coastei VII pe stânga fără lezarea pleurei, excoriațiilor și echimozelor în regiunea I a capului, trunchiului și membrilor, care au fost produse intravital prin lovire cu obiecte contondente sau la lovire de piese ale salonului automobilului, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și, conform acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață.

Pasagerul autovehiculului VAZ 2109, n.î. xxxx xx, Candu V., reieșind din concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 2167, a decedat ca urmare a traumei închise a abdomenului, cu ruptura ficatului și splinei, hemoragie în cavitatea abdominală, fapt confirmat prin 1,5 l. de lichid de sânge sub cavitatea abdominală, anemie a organelor interne, pete Minacov, hemoragie sub pleura pulmonară, fractura închisă a șoldului drept, rana contuzionată a frunții, juliturile feței, care puteau fi provocate de la acțiunea cu un obiect tare și tocit, posibil la săvârșirea accidentului și se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață.

Pasagerului automobilului VAZ 2103, n.î. xx xx xxx, Cîrlan P., în baza concluziilor prezentate în raportul de expertiză medico-legală nr. 3262/D, i s-a determinat politraumatism asociat grav, traumatism cranio-cerebral închis, contuzie cerebrală gravă, hemoragie subarahnoidală, hidrom bifrontal, fractură cominutivă 1/3 medie cu deplasarea femurului drept, fractura osului astragal drept cu deplasare HOWKA gr. II, fractura maleolei medii a gambei stângi cu deplasarea fragmentelor, excoriații ale coapsei drepte și gambei stângi, fractura coastelor II, III, IV, V pe stânga care au fost produse la acțiunea traumatică cu un obiect înțepător-tăietor, posibil în timpul și circumstanțele indicate în comun prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a relatat că în acea seară servise câteva halbe de bere. În timp ce se deplasa cu automobilul pe traseu, în jurul orelor 01.00, în întâmpinarea sa venea un automobil cu viteză mare. El nu l-a observat deoarece acesta se deplasa pe partea lui.

Succesorul legal al victimei Meșina V., Meșina E., a declarat că fiul ei plecase în acea seară cu automobilul său de model Vaz la o nuntă în s. Ruseștii Noi, r-nul Ialoveni.

Partea vătămată Cîrlan P. a comunicat că a mers împreună cu inculpatul, cu mașina acestuia, la o ceremonie. Ambii erau în stare de ebrietate și nu-și amintește cele întâmplate, iar ajungând la spital a înțeles că a fost implicat într-un accident rutier.

Martorul Jumir P. a indicat că se deplasa cu viteză redusă pe traseul principal spre s. Ruseștii Noi, r-nul Ialoveni. Din spate nu venea nimeni, iar peste aproximativ 500 m. a văzut din urmă o lumină puternică, automobilul l-a depășit, trecând prin partea stângă, însă nu s-a încolonat pe partea dreaptă, continuând să se deplaseze pe mijlocul traseului. Mergând în urma automobilului a înțeles că s-a produs un accident rutier, a oprit și a văzut că impactul s-a produs la mijlocul drumului.

Martorul Iarovoi R., șeful Poliției Rutiere Ialoveni, a declarat că s-a deplasat la fața locului, unde a constatat că în accident au fost implicate automobilele VAZ 2109 și VAZ 2103, ambele fiind deteriorate esențial, iar pe acostamentul drumului era cadavrul unui tânăr. Automobilul VAZ 2109 se deplasa dinspre s. Ruseștii Noi, r-nul Ialoveni spre traseul Hîncești-Chișinău, iar automobilul VAZ 2103 dinspre Hîncești-Chișinău spre s. Ruseștii Noi, fiind stabilit că automobilul VAZ 2109 a ieșit pe contrasens și s-a tamponat cu automobilul VAZ 2103.

Martorul Ciugureanu V. a indicat că la locul accidentului rutier s-a deplasat împreună cu grupa operativă, șeful PR Ialoveni și expertul criminalist. A fost stabilit că automobilul VAZ 2103 a intrat în contact cu partea din față a automobilului VAZ 2109.

Totodată, vinovăția inculpatului este demonstrată și prin probele scrise: procesul-verbal de cercetare la fața locului, cu schema accidentului rutier și fototabel;

raportul de expertiză medico-legală nr. 2177 din 25.12.2008, conform cărui moartea lui Meșina V. a survenit în rezultatul vătămării corporale grave, periculoasă pentru viață. Era în stare de intoxicație alcoolică gravă;

raportul de expertiză medico-legală nr. 2167, conform cărui Candu V. a decedat ca urmare a vătămării corporale grave, periculoasă pentru viață. Era în stare de ebrietate medie;

raportul de expertiză medico-legală nr. 3262/D, conform cărui lui Cîrlan P. i s-a determinat vătămare corporală gravă;

informația din baza de date „ACCES”, ÎS CRIS REGISTRU, că la momentul producerii accidentului rutier, inculpatul nu deținea permis de conducere;

certificatul din 24.10.2008, eliberat de Laboratorul clinic diagnostic CNȘPMU Chișinău, că în rezultatul analizei s-a constatat în sângele inculpatului 2.3% alcool etilic.

În baza probelor administrate, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (6) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației

de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul a două persoane și vătămarea gravă a integrității corporale și sănătății altei persoane, săvârșită în stare de ebrietate alcoolică.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75, 77 Cod penal.

3. Avocatul Victor Dodon și inculpatul au declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Apelanții au invocat că instanța de fond a apreciat unilateral probele administrate, acordând prioritate probelor acuzării, fără a se pronunța asupra altor probe cercetate și fără a le analiza în ansamblu, sub aspectul pertinentei și concludenței.

Astfel, nu s-a demonstrat că încălcările prevederilor RCR, pe care le-ar fi admis inculpatul, sunt în legătură cauzală cu producerea accidentului, soldat cu decesul a două persoane, acesta urmând să poarte răspundere doar pentru conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere, în stare de ebrietate. Or, vinovat de producerea accidentului este Meșina V., conducătorul automobilului VAZ 2109, care, conducând vehiculul în stare de intoxicație alcoolică gravă, a ieșit pe contrasens, în rezultat decedând și el, și pasagerul Candu V., fapt confirmat prin declarațiile martorului Jumir P., care au fost neglijate de instanța de fond.

Nu au fost apreciate obiectiv nici declarațiile martorului Iarovoi R., care a indicat că, din cele constatate la fața locului, automobilul VAZ 2109 a ieșit pe contrasens și s-a tamponat cu automobilul VAZ 2103.

Instanța a omis să se expună asupra concluziilor expertizei nr. 2669 din 17.11.2009, potrivit căror este imposibilă stabilirea locului tamponării mijloacelor de transport, din lipsa la materialele dosarului a datelor despre urmele lăsate de ambele automobile înainte de tamponare.

Totodată, procesul-verbal din 19.01.2011 de verificare a declarațiilor învinuitului la locul infracțiunii, în care, în schema anexată, acesta indică locul tamponării, nu poate fi admis, constituind o probă dobândită contrar prevederilor legale, cu încălcarea dreptului la apărare.

Schemele producerii accidentului rutier, anexate la materialele cauzei, au fost semnate doar de ofițerul de urmărire penală, lipsind semnătura lui Meșină G., în calitate de bănuț, învinuit sau inculpat.

În același timp, potrivit art. 63 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate – mai mult de 3 luni, iar la momentul expirării acestui termen, organul de urmărire penală este obligat să dispună scoaterea de sub urmărire penală sau punerea lui sub învinuire.

Or, Meșina G. a fost recunoscut în calitate de bănuț prin ordonanța din 11.12.2008, fiind pus sub învinuire prin ordonanța din 28.06.2010, adică peste 1 an și 6 luni.

Astfel, toate actele procedurale întocmite după expirarea termenului de 3 luni din data recunoașterii lui Meșina G. în calitate de bănuț sunt ilegale, dobândite contrar prevederilor legale, fiind lovite de nulitate în condițiile art. 251

Cod de procedură penală, iar conform art. 95 Cod de procedură penală sunt inadmisibile.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2016, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Meșina Gheorghe a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Instanța de apel a statuat că declarațiile inculpatului, ale părților vătămate și ale martorilor, au fost interpretate eronat de instanța de fond. Or, inculpatul nu este vinovat de producerea accidentului.

Din declarațiile martorului Iarovoi R. rezultă că autovehiculul VAZ 2109, n.î. xxxx xx, condus de Meșina V., a ieșit pe contrasens, iar martorul Ciugureanu V. a indicat că automobilul VAZ 2103 a intrat în contact cu automobilul VAZ 2109, Regulamentul Circulației Rutiere fiind încălcat de șoferul automobilului VAZ 2103.

Astfel, probele administrate demonstrează că inculpatul nu a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, consecințele accidentului rutier nefiind în legătură directă cu comportamentul acestuia, iar faptul că inculpatul, la acel moment, nu avea permis de conducere și era în stare de ebrietate, nu echivalează cu încălcarea prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, care au dus la producerea accidentului și la traumatizarea gravă a doi pasageri.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a dat apreciere probelor care dovedesc vinovăția inculpatului.

Or, vina acestuia se confirmă prin declarațiile părții vătămată Cîrlan P., care a indicat că a mers împreună cu inculpatul, cu mașina acestuia la o ceremonie. Ambii erau în stare de ebrietate și nu-și amintește cele întâmplate;

declarațiile martorului Iarovoi R., șeful Poliției Rutiere Ialoveni, care a comunicat că, s-a deplasat la fața locului și a constatat că automobilul VAZ 2109 se deplasa dinspre s. Ruseștii Noi spre traseul Hîncești-Chișinău, iar automobilul VAZ 2103 dinspre Hîncești-Chișinău spre s. Ruseștii Noi, fiind stabilit că automobilul VAZ 2109 a ieșit pe contrasens și s-a tamponat cu automobilul VAZ 2103;

declarațiile martorului Ciugureanu V., că s-a deplasat la locul accidentului rutier împreună cu grupa operativă, șeful PR Ialoveni și expertul criminalist. A fost stabilit că automobilul VAZ 2103 a intrat în contact cu partea din față a automobilului VAZ 2109;

declarațiile martorului Jumir P., care a indicat că se deplasa cu viteză redusă pe traseul principal spre s. Ruseștii Noi, r-nul Ialoveni. Din spate nu venea nimeni, iar peste aproximativ 500 m. a văzut din urmă o lumină puternică, automobilul l-a depășit, trecând prin partea stângă, însă nu s-a încolonat pe partea dreaptă, continuând să se deplaseze pe mijlocul traseului. Mergând în urma automobilului a

înțeles că s-a produs un accident rutier, a oprit și a văzut că impactul s-a produs la mijlocul drumului;

schema locului accidentului rutier, semnată de 4 persoane, inclusiv de martorii Fulga C. și Candu P.;

procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din data de 13.10.2008, prin care pe traseu a fost depistată o ștersătură cu lungimea de 2,4 m., pe partea dreaptă a carosabilului, adică pe banda de circulație spre direcția s. Ruseștii Noi, în baza căreia ulterior s-a stabilit locul tamponării, inclusiv și de către experți, semnat de aceleași persoane;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 13.10.2008;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.10.2008, prin care a fost examinat automobilul VAZ 2103, n.î. xx xx xxx;

procesul-verbal de examinare a obiectului din 16.10.2008, prin care a fost examinat mijlocul de transport VAZ 2109, n.î. xxxxxx, (numere rusești), care prezintă deteriorări specifice unui accident rutier;

certificatul din 24.10.2008, eliberat de laboratorul clinic diagnostic CNȘPMU, mun. Chișinău, prin care s-a dovedit că în sângele lui Meșina G. la 13.10.2008, ora 04.10, se conținea 2,3% alcool etilic, iar la ora 05.10 - 2.0 % alcool etilic;

informata „ACCES” ÎS „CRIS Registru”, din care rezultă că învinuitul Meșina G. la momentul producerii accidentului nu deținea permis de conducere, ceea ce demonstrează că acesta nu avea aptitudinile necesare unui conducător auto;

raportul de expertiză medico-legală nr. 2177/D din 25.12.2008, prin care s-a constatat că moartea lui Meșina V. a survenit în rezultatul vătămării corporale grave, periculoase pentru viață. Meșina V. se afla în stare de intoxicație alcoolică gravă;

raportul de expertiză medico-legală nr. 2167 din 18.02.2009 în cadrul căruia s-a constatat că Candu V. a decedat ca urmare a vătămării corporale grave, periculoase pentru viață. El se afla în stare de ebrietate medie;

raportul de expertiză medico-legală nr. 3262/D din 17.12.2008 conform căruia lui Cîrlan P. i s-a determinat vătămare corporală gravă;

raportul de expertiză auto-tehnică nr. 2669 din 17.11.2009, prin care s-a constatat că în timpul tamponării, partea dreaptă din față a automobilului VAZ 2103, n.î. xx xx xxx, a intrat în contact cu partea dreaptă din față a automobilului VAZ 2109, n.î. xxxx xx. În timpul tamponării unghiul dintre osiile longitudinale ale automobilelor alcătuiește aproximativ 20 grade. Din punct de vedere al expertului, locul tamponării mijloacelor de transport putea fi situat la începutul rosăturii de deasupra asfaltului (julituri și urme de alunecare a roților blocate);

șchița suplimentară a locului accidentului rutier și planșa fotografică a benzilor, în special a benzii pe care s-a produs tamponarea;

raportul de expertiză auto-tehnică nr. 0723 din 14.04.2011, conform cărui, din punct de vedere al expertului, automobilele de VAZ 2103, n.î. xx xx xxx, și automobilul VAZ 2109, n.î. xxxx xx, în momentul tamponării nu au putut să fie amplasate în poziția arătată de învinuitul Meșina G., în cadrul verificării declarațiilor acestuia la 19.01.2011;

procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, din 19.01.2011, efectuată cu participarea inculpatului, în cadrul căreia s-a verificat și versiunea acestuia, cu întocmirea schemelor corespunzătoare de amplasare a autovehiculelor.

În baza probelor menționate, instanța de fond corect a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei imputate.

Totodată, instanța de apel a omis faptul că potrivit pct. 3 al concluziei raportului de expertiză nr. 2669, locul tamponării „putea fi situat la începutul rosăturii de deasupra asfaltului”, fiind eronată invocarea că nu s-a stabilit acel loc în cadrul expertizei.

Schemele accidentului rutier semnate de ofițerul de urmărire penală Ciugureanu V., au fost întocmite de el de pe ciornele alcătuite la fața locului, pe care sunt prezente semnăturile și celorlalți participanți, și acestea nu atrag nulitatea lor.

Lipsa semnăturilor inculpatului în procesul-verbal de cercetare la fața locului și în schema accidentului rutier nu generează nulitatea acestor acte, or, la efectuarea acțiunilor nominalizate au fost prezenți martori, inculpatul în acel moment fiind în imposibilitate să participe la măsurile întreprinse, iar la finele urmăririi penale, aceste probe nu au fost contestate.

Expertul Țurcan V. a indicat că la efectuarea expertizei s-a condus de acele urme (șârâituri, zgârieturi), care nu au fost incluse în schema accidentului rutier, ele fiind fixate în fotografiile anexate la această schemă și puteau fi lăsate de oricare din automobilele implicate în accident.

Soluția instanței de apel nu este argumentată, nefiind clară poziția cu privire la aprecierea probelor acuzării, or, în situația în care s-a admis versiunea inculpatului, urma că instanța de apel să respingă probele acuzării, dar lipsește o motivare plauzibilă în acest sens.

Nu este clară modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, în situația în care, constatând că inculpatul este nevinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, nu a indicat în baza căror criterii și motive respinge probele ce dovedesc contrariul și deci, nefiind respectate prevederile art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținutul cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond (*pct. 2. din decizie*):

a) nu a descris și constatat faptele săvârșite de inculpat în raport cu normele Regulamentului Circulației Rutiere, invocate în rechizitoriu;

b) a cercetat doar o parte din probele administrate, însă nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, și nu a indicat care probe au fost admise și care au fost respinse, lipsind și argumentările legale în acest sens (*pct. 2. din decizie*).

Nu a apreciat și înlăturat în niciun fel divergențele conținute în probele administrate.

Or, martorul Jumir P. a indicat că automobilul care se deplasa spre s. Ruseștii Noi, a ieșit pe contrasens și a tamponat automobilul care venea din direcția s. Ruseștii Noi.

Totodată, în rezultatul cercetărilor efectuate la fața locului, martorul Iarovoi R. a concluzionat că automobilul VAZ 2109 a ieșit pe contrasens și s-a tamponat cu automobilul VAZ 2103, iar martorul Ciugureanu V. a conchis invers, că automobilul VAZ 2103 a intrat în contact cu partea din față a automobilului VAZ 2109.

La fel, și multiplele scheme ale accidentului rutier, anexate la dosar, conțin informații diametral opuse privind direcția de deplasare a automobilelor implicate și, respectiv, a locului producerii impactului.

Partea vătămată Cîrlan P., fiind ocularul evenimentelor respective, nici nu a fost chestionat în ședința de judecată în aspectul elucidării direcției de deplasare a automobilului inculpatului.

În sentință, nu se regăsește în genere aprecierea raportului de expertiză auto-tehnică nr. 0723, din 14.04.2011.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prescrise de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Potrivit art. 101 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări. Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*). Hotărârea judecătorească trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținutul cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Aceasta se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

Însă, instanța de apel, corect statuând că sentința conține erori, nu a respectat întocmai prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) a repetat întocmai erorile de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra;

b) cercetând doar o parte din probele administrate, nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, nefiind clar care probe au fost puse la baza deciziei de achitare și care au fost respinse.

Nu a apreciat și înlăturat în niciun fel divergențele conținute în probele administrate.

Or, martorul Jumir P. a indicat că automobilul care se deplasa spre s. Ruseștii Noi, a ieșit pe contrasens și a tamponat automobilul care venea din direcția s. Ruseștii Noi.

Totodată, în rezultatul cercetărilor efectuate la fața locului, martorul Iarovoi R. a concluzionat că automobilul VAZ 2109 a ieșit pe contrasens și s-a tamponat cu automobilul VAZ 2103, iar martorul Ciugureanu V. a conchis invers, că automobilul VAZ 2103 a intrat în contact cu partea din față a automobilului VAZ 2109.

La fel și multiplele scheme ale accidentului rutier, anexate la dosar, conțin informații diametral opuse privind direcția de deplasare a automobilelor implicate și, respectiv, a locului producerii impactului.

Partea vătămată Cîrlan P., fiind ocularul evenimentelor respective, nici nu a fost chestionat în ședința de judecată în aspectul elucidării direcției de deplasare a automobilului inculpatului.

În decizie, nu se regăsește în genere, aprecierea raportului de expertiză auto-tehnică nr. 0723, din 14.04.2011;

c) a constatat în partea descriptivă, în mod divergent și confuz, că ”...probele administrate demonstrează că inculpatul nu a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, consecințele accidentului rutier nefiind în legătură directă cu comportamentul acestuia...”, ”...faptul că inculpatul, la acel moment nu avea permis de conducere și era în stare de ebrietate nu echivalează cu încălcarea prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, care au dus la producerea accidentului și la traumatizarea gravă a doi pasageri...”, dar lipsind cu desăvârșire o finalitate logică și motivată a acestor concluzii.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind, că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2016, în privința inculpatului Meșina Gheorghe xxxxx, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 28 martie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun